

Όνομα: Δημήτρης Βάσιος
A.M. : el19404

Όνομα: Παύλος Καζάκος
A.M. : el18403

Άσκηση 1

(1)

Σκοπός της επικεφαλίδας είναι να γίνεται η δήλωση των συναρτήσεων προκειμένου να υπάρχει η απαραίτητη διεπαφή μεταξύ του προγράμματος που κάνει include την επικεφαλίδα και των systems calls ή βιβλιοθηκών.

Αν πρόκειται για κώδικα τον οποίο έχει γράψει ο προγραμματιστής τότε αυτό που συμβαίνει είναι η αντιγραφή του κώδικα της επικεφαλίδας στο source file που έχει κάνει το include.

(2) Το Makefile για τη δημιουργία του εκτελέσιμου φαίνεται παρακάτω:

```
zing: main.o zing.o
    gcc main.o zing.o -o zing
```

```
main.o: main.c
    gcc -Wall -c main.c
```

(3)

edit zing2.c

```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
```

```
void zing(void)
{
    printf("Hello, %s! How are you today?\n", getlogin());
}
```

vim Makefile

```
zing_all: zing zing2

zing: zing.o main.o
    gcc main.o zing.o -o zing

zing2: zing2.o main.o
```

```
gcc main.o zing2.o -o zing2
```

```
zing2.o: zing2.c
```

```
gcc -Wall -c zing2.c
```

```
main.o: main.c
```

```
gcc -Wall -c main.c
```

(4)

Όταν έχουμε πολλές συναρτήσεις σε ένα αρχείο κάθε φορά που αλλάζουμε μία συνάρτηση τότε η μεταγλώττιση παίρνει μεγάλο χρόνο καθώς χρειάζεται να μεταγλωττίσουμε όλο το αρχείο εξαρχής. Για να το αποφύγουμε αυτό, σπάμε τον κώδικά μας σε επιμέρους αρχεία τα οποία τα μεταγλωττίζουμε ξεχωριστά γλυτώνοντας έτσι τους πολύ μεγάλους χρόνους μεταγλώττισης ενός πολύ μεγάλου αρχείου.

Τι θα κάναμε στη περίπτωση της εκφώνησης ;

- Φτιάχνουμε ένα header file κι ορίζουμε 500 συναρτήσεις.

- Φτιάχνουμε το sourcefile με τη main κι κάνουμε #include το header file.

- Φτιάχνουμε 500 source files (ή λιγότερα τα σπάμε σε ομάδες) και υλοποιούμε τις συναρτήσεις

- Φτιάχνω ένα Makefile που έχει την παραγωγή εκτελέσιμων του βασικού εκτελέσιμου file μετά από linking των 500 source files με το sourcefile που περιέχεται η main.

- Πειράζω το αρχείο με την υλοποίηση της συνάρτησης κι κάνω "make" οπότε μεταγλωτίζεται μόνο το αρχείο που πειράξαμε.

(5)

το -o [file_name] στο command του gcc μας δημιουργεί ένα output file (εκτελέσιμο) από ένα αρχείο επεξεργάσιμο με όνομα [file_name]. Ο συμφοιτητής με την εντολή gcc -o foo.c foo.c Μετέτρεψε το επεξεργάσιμο αρχείο foo.c σε εκτελέσιμο αρχείο με όνομα "foo.c" (πλέον μη επεξεργάσιμο) έγινε δηλαδή αλλαγή στο file type και παραλληλα override. Ο παλιός κώδικας στο foo.c έχει τη δυνατότητα μονάχα να εκτελεστεί πλέον κι όχι να επεξεργαστεί αρα πρακτικά χάθηκε.

Άσκηση 2

(1)

Εκτελούμε το παρακάτω παράδειγμα:

strace ./fconc A B

Από τον κώδικα που γράψαμε προκύπτουν τα παρακάτω:

```
openat(AT_FDCWD, "fconc.out", O_WRONLY|O_CREAT|O_TRUNC, 0600) = 3
openat(AT_FDCWD, "A", O_RDONLY)      = 4
read(4, "Hello Wor", 9)              = 9
write(3, "Hello Wor", 9)              = 9
read(4, "Id! How a", 9)              = 9
write(3, "Id! How a", 9)              = 9
read(4, "re you to", 9)              = 9
write(3, "re you to", 9)              = 9
read(4, "day?\n", 9)                 = 5
write(3, "day?\n", 5)                 = 5
read(4, "", 9)                       = 0
write(3, "", 0)                       = 0
close(4)                             = 0
openat(AT_FDCWD, "B", O_RDONLY)      = 4
read(4, "I am fine", 9)              = 9
write(3, "I am fine", 9)              = 9
read(4, ", thanks ", 9)              = 9
write(3, ", thanks ", 9)              = 9
read(4, "for askin", 9)              = 9
write(3, "for askin", 9)              = 9
read(4, "g\n", 9)                    = 2
write(3, "g\n", 2)                    = 2
read(4, "", 9)                       = 0
write(3, "", 0)                       = 0
close(4)                             = 0
close(3)                             = 0
```